

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-sis de juliol del dos mil disset.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa Delicte menor núm. 6000115/2015, seguida pel presumpte delicte menor de lesions per imprudència greu contra els acusats E. F. S., nascut el 16 de gener del 1978 a Oviedo, Astúries (Espanya), fill d'Emilio i de Maria Glòria, de nacionalitat espanyola, resident al Principat, sense antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa; J. M. M. R., nascut el 5 de gener de 1972 a Lugo (Espanya), fill de Mateo i de Maria del Pilar, de nacionalitat espanyola, no resident al Principat i sense antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa; i J. M. A. V. C., nascut el 10 de maig de 1966 a Linares (Xile), fill d'Elias i de Maria, de nacionalitat xilena, amb permís de residència espanyol, no resident al Principat i sense antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, jutjat en rebel·lia processal per no haver comparegut malgrat haver estat degudament citat; tots tres

defensats per la Lletrada Sra. Maria SEGURA LANAÓ; la responsable civil solidària companyia d'assegurances FIATC, defensada per la Lletrada Sra. M. R. G., i la responsable civil subsidiària U. G. D'E., defensada per la Lletrada Sra. Maria SEGURA LANAÓ; sent parts acusadores el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Ivan ALIS SALGUERO i l'acusació particular constituïda per N. M. D. C. M., defensat la Lletrada Sra. Meritxell VALLS TORRALLARDONA, i essent ponent el Magistrat Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: en data 25 de febrer del 2009 N. M. D. C. M., nascut el 18 de novembre del 1975 i treballador per compte de l'empresa C. I T. P. L. C., que formava part de la U. G. D'E. formada igualment per l'empresa O. S., estava treballant a la construcció de la Galeria de serveis i evacuació paral·lela al túnel d'Envalira, a la boca sud a Grau Roig, a la parròquia d'Encamp.

N. M. D. C. M. treballava en el torn de nit, de les 22:00 hores a les 06:00 hores, conduint la pala carregadora de perfil baix marca Atlas Copco Wagner ST-6C, Scooptram, amb un pes en buit de gairebé tres tones, propietat de l'empresa O. B., essent la seva funció la de retirar la runa de l'interior de la galeria ans referida, resultant de la voladura del front d'excavació efectuada durant el torn de dia, havent de dipositar el material a l'exterior en una zona preparada a tal efecte, una esplanada a la boca sud de dita Galeria suficientment àmplia i il·luminada per efectuar les maniobres amb la pala carregadora per tal de dipositar la runa.

N. M. D. C. M. tenia titulació i més de deu anys d'experiència en la conducció de maquinaria del tipus pala carregadora, i feia temps que treballava en aquella obra amb aquest tipus de màquina, normalment en el torn de nit, essent perfectament sabedor que la concreta pala que conduïa, degut al seu perfil baix, havia de fer les maniobres de càrrega i descàrrega del material de manera frontal, i mentre circulava des del lloc de recollida del

material al lloc del seu dipòsit, la màquina havia de dur abaixada la pala o cullera on hi carregava el material. Malgrat això, en aquell mateix torn i moments abans de produir-se l'accident, va ser advertit per maniobrar incorrectament amb la màquina en no efectuar la descàrrega de manera frontal.

Vers les 02:22 hores de la matinada i durant les maniobres de descàrrega de runa a l'esplanada, la pala carregadora va trepitjar un munt de runa el que, unit al fet de que N. M. D. C. M. duia la pala carregada i en alçada, va fer desestabilitzar l'enginy, bolcant quaranta-cinc graus vers el seu costat esquerre i quedant la cama dreta del treballador N. M. D. C. M. atrapada sota el giny, entre el seient de la cabina i el terra.

N. M. D. C. M. no duia cordat el cinturó de seguretat, malgrat que la pala carregadora disposava de cinturó en correcte estat de funcionament.

De l'obra esmentada n'era cap d'obra l'acusat E. F. S., nascut el 16 de gener del 1978, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, n'era el responsable de seguretat i higiene l'acusat J. M. M. R., nascut el 5 de gener del 1972, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, n'era capatàs de l'obra en el torn en que va ocórrer l'accident l'acusat J. M. A. V. C., nascut el 10 de maig del 1966, de nacionalitat xilena i sense antecedents penals.

A conseqüència dels fets, el treballador N. M. D. C. M. patí lesions consistents en una fractura comminuta oberta terç distal de tibia i peroné drets grau II i III amb encavalcament de fragments i compromís vascular, una fractura del 2 i 3 metatarsià del peu dret, un síndrome compartimental del peu dret, i una ferida greu de parts toves amb necrosi cutània, lesions que han requerit tractament medicoquirúrgic necessari per la curació de les lesions severes patides, havent precisat setze mesos per a la consolidació medicolegal de les lesions, restant-li seqüeles funcionals.

La U. G. D'E. estava assegurada per la companyia FIATC ASSEGURANCES.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius d'un delicte menor de lesions per imprudència greu, tipificat a l'article 117.2 del Codi Penal, del qual estimava responsables en concepte d'autors els acusats E. F. S., J. M. M. R. i J. M. A. V. C., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, i demanava imposar a cadascun dels acusats la pena de multa en quantia de 6.000 euros així com la inhabilitació per l'exercici de l'ofici o del càrrec per un període d'un any, i la imposició de les despeses processals causades.

Pel que fa a la responsabilitat civil, el Ministeri Fiscal no formulava reclamació per haver exercit el perjudicat les accions penals i civils al seu abast.

En l'acte del judici oral, el Ministeri Fiscal modificà el seu escrit de qualificació provisional, i retirà l'acusació respecte de totes tres acusats, sol·licitant la seva absolució.

RESULTANT TERCER. L'acusació particular, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius d'un delicte menor de lesions per imprudència greu de l'article 117.2 del Codi Penal, amb l'agreujant de l'apartat 3 del mateix article, del qual estimava responsable en concepte d'autor l'acusat J. M. A. V. C., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, i demanava imposar-li la pena de multa en quantia de 22.000 euros així com la inhabilitació per l'exercici de l'ofici o del càrrec per un període de tres anys, i la imposició de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, l'acusació particular demanà la condemna de l'acusat J. M. A. V. C., i dels

responsables civils solidari companyia d'assegurances FIATC i subsidiari U. G. D'E., a indemnitzar a N. M. D. C. M. en les següents quantitats: 27.567 euros en concepte d'Incapacitat Parcial Permanent (IPP); 9.799 euros en concepte de *pretium doloris*; 4.125 euros en concepte de perjudici estètic; 4.000 euros en concepte de perjudici de lleure; i 7.994,25 euros en concepte d'Incapacitat Total Transitòria (I.T.T.). Tanmateix, i en concepte d'altre perjudicis sol·licità una indemnització en l'import de 317,80 euros per sessions de rehabilitació, 1.092 euros en concepte de factura abonada a l'advocat i els honoraris d'advocat de l'acusació particular, a detallar més endavant.

En l'acte del judici oral l'acusació particular ratificà el seu escrit de qualificació provisional, modificant la reclamació en concepte d'Incapacitat Total Transitòria (ITT) que fixà en la quantitat de 16.000 euros.

RESULTANT QUART. La Defensa dels acusats i de la responsable civil subsidiari U. G. D'E., en el seu escrit de qualificació provisional, manifestà que no compartia l'exposició de fets efectuada pel Ministeri Fiscal i l'acusació particular, doncs entenia que l'accident va tenir lloc per causa imputable única i exclusivament a la víctima, per la qual cosa els fets no eren constitutius de cap infracció penal, no essent responsables els seus defensats del delictes menor que se'ls imputa i sol·licitant la seva absolució, sense cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil.

En l'acte del judici oral la Defensa dels acusats i de la responsable civil subsidiari U. G. D'E. ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

RESULTANT CINQUÈ. La Defensa de la responsable civil solidària companyia d'assegurances FIATC, en el seu escrit de

qualificació provisional, manifestà el seu desacord amb l'exposició de fets efectuada pel Ministeri Fiscal, per quan considerava que l'accident no es degué a cap incompliment per part dels processats de les seves obligacions, sinó al comportament imprudent i imprevisor de N. M. D. C. M., per la qual cosa entén que no hi ha lloc a cap condemna dels acusats E. F. S., J. M. M. R. i J. M. A. V. C. i, en conseqüència, tampoc dels responsables civils U. G. D'E. i companyia d'assegurances FIATC.

Subsidiàriament, en el cas de que el Tribunal de Corts apreciés responsabilitat en els acusats, aquesta no hauria de ser superior al vint per cent i la responsabilitat civil de la companyia d'assegurances hauria de quedar limitada a la suma que excedís de 30.000 euros, import de la franquícia a càrrec de l'assegurada U. G. D'E. i, en quan als conceptes a indemnitzar, no formula cap consideració en quan a la Incapacitat Total Transitòria (ITT) pel salari no percebut per N. M. D. C. M. durant els 400 dies de baixa laboral; la indemnització pel concepte d'Incapacitat Parcial Permanent (IPP) no hauria de superar la suma de 8.220 euros; la indemnització en concepte de *Pretium doloris* s'hauria de fixar en 5.000 euros; en concepte de perjudici estètic, la suma a abonar hauria de ser de 3.000 euros; en concepte de perjudici de lleure no pertoca abonar cap indemnització; i no correspondria abonar cap quantitat pel concepte de despeses de rehabilitació, en no resultar acreditades. Finalment, impugna també la reclamació en concepte d'honoraris d'advocat, reservant-se el dret a pronunciar-se quan es formuli la reclamació final per aquest concepte.

En l'acte del judici oral la Defensa reiterà i elevà a definitives les seves conclusions provisionals.

RESULTANT SISÈ. En l'acte del judici oral, el Ministeri Fiscal ha retirat l'acusació que venia exercint en contra dels acusats E. F. S., J. M. M. R. i J. M. A. V. C..

CONSIDERANT PRIMER. D'acord amb el principi acusatori que, juntament amb els de publicitat, oralitat, immediació i contradicció, forma part de les garanties constitucionals del procés penal establertes a l'article 10 de la Constitució, per pronunciar una condemna cal que es formuli acusació per un concret fet delictiu i contra una determinada persona, ja sigui pel Ministeri Fiscal ja sigui per l'Acusació particular, de manera que la manca d'acusació impedeix al Tribunal dictar un pronunciament de condemna.

En el present cas, havent el Ministeri Fiscal retirat l'acusació contra els acusats E. F. S., J. M. M. R. i J. M. A. V. C., i com sigui que l'acusació particular tan sols ha formulat acusació contra J. M. A. V. C., procedeix absoldre als acusats E. F. S. i J. M. M. R. del delicte menor de lesions per imprudència greu pel quin venien acusats, amb declaració d'ofici de la part proporcional de les despeses processals que els pertoca.

CONSIDERANT SEGON. Els fets declarats provats no constitueixen el delicte menor de lesions per imprudència greu, tipificat en l'article 117.2 del Codi Penal, que l'acusació particular imputa a l'acusat J. M. A. V. C., ni d'infracció criminal de cap mena.

L'acusació particular demana la condemna de l'acusat J. M. A. V. C., únic dels tres inicialment acusats pel Ministeri Fiscal contra el que l'acusació particular dirigia l'acusació en el seu escrit de qualificació provisional, reiterada en l'acte del judici oral, en base a què l'esmentat acusat era qui exercia de capatàs i qui ordenà al treballador accidentat N. M. D. C. M. que agafés la màquina tot i que aquest s'hi va oposar recordant-li que no funcionava correctament, extrem que l'acusat sabia. A banda d'això, en aquella galeria es treballava amb molt males condicions, mancant greument la seguretat per als treballadors. Al·lega que el treballador va haver de retirar la runa de dins de la galeria amb una

màquina de perfil que no funcionava correctament, havent de dipositar el material a l'exterior, on no hi havia ni rampa de descàrrega ni quasi espai per maniobrar, que la màquina tenia danyada la direcció i el frens principalment, i que quan el treballador s'adonà que la màquina començà a desestabilitzar-se, tot i que va intentar redreçar-la, la direcció no funcionà i la màquina i el seu conductor van caure de costat, aixafant la cama dreta del treballador, també per causa de que dita màquina no tenia coberta la cabina.

I a l'acte del judici oral afegí que el perjudicat no havia rebut formació per conduir aquest giny, tot i reconèixer que era experimentat doncs feia quatre mesos que treballava amb aquestes màquines, i que s'havia de tenir en compte que el treball s'efectuava sota molta pressió i en condicions climatològiques dures, amb poca il·luminació en la zona, doncs diu que la llum fou posada posteriorment a l'accident, i amb poc espai de maniobra, i que la màquina tenia greus defectes en el sistema de direcció i de frens. I que el fet d'haver dut posat el cinturó no hagués evitat que es traguessin les cames fora perquè no hi havia porta a la cabina.

Per tot això, conclogué que l'accident no fou degut a la maniobra de l'operari.

CONSIDERANT TERCER. En matèria de seguretat en el treball són aplicables al Principat els Convenis i Recomanacions de la O.I.T., en virtut del Decret dels Delegats Permanents de 15 de gener de 1974, la Llei 34/2008, del 18 de desembre, de la seguretat i la salut en el treball, i en especial en el cas d'autes l'aleshores vigent Reglament de construcció de 26 de febrer del 2003, com es refereix a l'informe del Servei d'Inspecció de Treball (folis 60 i 61).

L'article 5.1 de la Llei 34/2008, del 18 de desembre, de la seguretat i la salut en el treball disposa que *l'empresa té el deure de garantir la seguretat i la salut dels treballadors en tots els*

aspectes relacionats amb el treball, i sols queda exclosa de responsabilitat, segons l'apartat 3 del mateix article, en cas d'imprudència exclusivament imputable a la persona treballadora, sempre que el mateix hagi rebut informació i formació específica en matèria de riscos laborals, que hagi tingut al seu abast les mesures de seguretat i els equips de protecció adients per la seva feina i que l'empresari hagi emprat mesures de vigilància raonables en relació amb la correcta aplicació i utilització d'aquests. I, d'acord amb l'article 33 de la Llei de la seguretat i la salut en el treball, correspon a cada persona treballadora vetllar, segons les seves possibilitats, per la seva pròpia seguretat i salut.

Així, com ja té declarat aquest Tribunal, en els supòsits d'imprudència laboral la responsabilitat criminal pot abastar a totes aquelles persones que, ja sigui per les seves funcions de direcció o comandament, en qualsevol dels graus de la jerarquia empresarial, ja sigui per les seves funcions de mera execució, vinguin obligades al compliment de les normes de seguretat en el treball.

Ara bé, en qualsevol supòsit de conducta imprudent, sigui en l'àmbit laboral, en el de la circulació de vehicles a motor o en qualsevol altre àmbit, té abastament declarat aquest Tribunal que perquè hom pugui ser declarat responsable criminalment del delictes de lesions per imprudència, ja sigui dels delictes major i menor de l'article 117, ja sigui per la contravenció penal de l'article 477, tots ells del Codi Penal, cal que concorrin els següents requisits: a) una acció u omissió comesa amb infracció del deure objectiu de cura; b) el resultat de lesions previst, en cada cas, en els esmentats articles; i c) la relació de causalitat entre l'actuació de l'agent i el resultat típic.

D'aquest elements integradors gaudeix d'una especial significació la relació de causalitat, que ha de ser analitzada des del punt de vista de la doctrina de la causalitat eficient i adequada, generalment admesa per la jurisprudència del Principat, que ens obliga a una selecció de les diferents causes concurrents fins a

identificar quina d'elles és la causa directament determinant del resultat, doncs la connexió jurídica entre la conducta imprudent i el resultat no es pot realitzar des d'una perspectiva exclusivament naturalística sinó, reiterem, conforme a la doctrina de la causalitat eficient i adequada de manera que, en el cas de concurrència de culpes, s'ha d'esbrinar en quina mesura cada una de les culpes fou determinant en la producció del resultat, tant des del punt de vista qualitatiu com quantitatiu, per atribuir-li la condició de causa directa, lògica i eficient del resultat.

CONSIDERANT QUART. Ja s'ha assenyalat que l'acusació particular acusa al capatàs de l'obra, J. M. A. V. C., en tant que la màquina no funcionava correctament, que al lloc on s'havia de dipositar el material no hi havia ni rampa de descàrrega ni quasi espai per maniobrar, que la màquina tenia danyada la direcció i el frens principalment, així com que el treballador no havia rebut formació per conduir aquell giny, que la zona de descàrrega estava poc il·luminada i amb poc espai de maniobra.

Contràriament al que exposa l'acusació particular, de la prova practicada no resulta acreditat cap dels fets en els que fonamenta la presumpta negligència del capatàs de l'obra, l'esmentat acusat.

En primer lloc, i en relació a la màquina que conduïa el treballador accidentat, es tractava d'una pala carregadora de perfil baix marca Atlas Copco Wagner ST-6C, Scooptram, amb un pes en buit de gairebé tres tones (22.998 quilograms), pala de perfil baix raó per la que tenia el centre de gravetat molt baix, tractant-se d'una màquina articulada per facilitar les maniobres de gir, però les maniobres de càrrega i descàrrega no es podien fer en modus articulat (màquina girada) sinó en situació recta (foli 113 i següents). D'això en resulta que la màquina no pot bolcar per sí sola pel sol fet de trepitjar uns rocs o runa amb alguna de les rodes, salvat en el cas de que es circuli amb la pala o cullera carregada i en alt, de manera que les instruccions eren que les

operacions de càrrega i descàrrega s'havien d'efectuar sempre amb al màquina aturada i frontalment, és a dir, no articulada, i que mentre circulava la màquina havia de dur la pala o cullera abaixada.

No hi ha cap prova de que la màquina no es trobés en correcte estat de funcionament, doncs tot i que el treballador accidentat ha manifestat que tenia avaries en el fre i la direcció, i que ho va comunicar al capatàs, tant ell com els altres palistes, i que no els feien cas, els testimonis han dit el contrari. Ja al Servei de Policia el mecànic F. H. D. manifestà que la pala no tenia cap problema (foli 9), i també ho manifestà l'encarregat del manteniment mecànic J. A. R. T. al Servei de Policia (foli 19), i al judici oral els acusats J. M. M. R., encarregat de seguretat de l'obra, i José M. A. V. C.s'han manifestat en igual sentit. Al judici oral l'Inspector de treball Sr. T. reiterà el que consta a l'acta de la inspecció, que cap dels dos palistes que també manipulaven la mateixa màquina li va dir res de falles mecàniques i la màquina al dia següent va tornar a funcionar, després de purgar l'oli, vessat en la bolcada. I en tot cas, ha quedat acreditat que a l'obra hi havia en permanència un mecànic per afrontar qualsevol avaria de la màquina, i que no hi havia cap problema per intervenir diligentment en cas de fallida mecànica de la màquina.

Ha quedat plenament acreditat que la màquina disposava de cinturó de seguretat, i que funcionava correctament, i així ho varen comprovar els agents del Servei de Policia i l'Inspector de treball. El mateix treballador accidentat ho reconeix, com també reconeix que mai se'l posava, que mai feia servir el cinturó de seguretat i que els demés palistes tampoc.

No es pot obviar la importància de dur posat el cinturó de seguretat per prevenir lesions en cas de bolcada de la màquina doncs, tenint en compte que la cabina no estava completament tancada, en cas de que la màquina tombés res impedia que el cos

del treballador sortís expedit de la cabina amb greu risc de ser atrapat per la mateixa màquina.

Respecte del lloc de l'accident, notem que l'acusació particular al·lega que *en aquella galeria es treballava amb molt males condicions, mancant greument la seguretat per als treballadors*, però l'accident no ocorregué a l'interior de la galeria d'on s'extreia la runa, sinó a una esplanada de l'exterior de la galeria on es dipositava la runa.

La zona en concret on es feia la descàrrega de la runa era ampla i estava suficientment il·luminada, com ho diuen a l'acte del judici oral l'acusat E. F. S., l'agent del Servei de Policia amb carnet professional núm. PO260, ratificant el seu informe que obra als folis 3 a 7, i l'Inspector de treball Sr. T., ratificant també el seu informe i actuacions practicades, que obren als folis 52 i següents, afirmant en l'acte del judici l'Inspector que el lloc concret de descàrrega era una zona extensa, i que no es plantejà problema d'espai, doncs hi havia una sola màquina treballant a la zona, la que manipulava el treballador accidentat.

En quan a la il·luminació, el treballador accidentat diu que mancava il·luminació, però tant l'informe del Servei de Policia com de la Inspecció de Treball ho desmenteixen, a més a més consta provat que la màquina disposava d'il·luminació pròpia, doncs portava llums frontals.

I també ha informat l'Inspector de treball no sols que la zona era extensa, ampla, amb suficient espai per poder maniobrar la màquina i anant distribuint la runa, sinó també que no calia una rampa de descàrrega, que el fet de no tenir rampa de descàrrega, no era la causa de l'accident, doncs no hi havia cap abocador.

Altra qüestió a considerar, i que ha quedat plenament acreditada, es la capacitació del treballador N. M. D. C. M. per dur la maquinaria, doncs tenia la necessària titulació i més de deu anys d'experiència en la conducció de maquinaria d'aquest tipus. A més

a més, portava varis mesos treballant a la mateixa obra, lloc i amb la mateixa màquina o altra similar. Consten en autes uns documents signats pels treballadors, també per N. M. D. C. M., sobre informació en matèria de seguretat laboral, fulls signats que acrediten formalment que varen rebre formació, el que avala les manifestacions dels acusats E. F. S. i J. M. M. R. en el judici oral.

Desvirtuats tots els elements incriminatoris, el Tribunal arriba a la conclusió de que l'accident fou degut, única i exclusivament, a una conducció incorrecta de la màquina per part del treballador accidentat, circulant amb la pala o cullera carregada i elevada, el que, unit al fet de que amb les rodes d'un costat pugés a un talús o trepitges unes runes de la zona de descàrrega (foli 449 fotografia 4) provoqués que la màquina es tombés quaranta-cinc graus vers el seu costat esquerre.

Consta acreditat que el mateix dia, moments abans de l'accident, N. M. D. C. M. va ser advertit pel capatàs perquè maniobrava incorrectament, en forma de V, com ho té declarat el capatàs a la seva declaració a la Batllia (foli 152) llegida en l'acte del judici oral, atesa la seva incompareixença per causa de residir en l'actualitat a Xile, i així també ho té manifestat al Servei de Policia el mecànic F. H. D. (foli 8), i el mateix treballador ho té reconegut, dient que moments abans la màquina va fer-li un estrany i que fou advertit pel capatàs i pel mecànic per maniobrar de manera incorrecta.

També consta acreditat que durant tot el temps de l'obra, gairebé dos anys, no va ocórrer cap altre accident per bolcada d'aquesta màquina o d'altra similar.

Finalment cal dir, en relació a la màquina i les condicions del lloc de descàrrega, que el Tribunal no pren en compte les declaracions del testimoni R. D. D. S., doncs té reconegut que ell no ha treballat mai a la zona de descàrrega amb la màquina, que ell sols la feia servir en alguna ocasió a l'interior de la galeria, ni del testimoni M. A. F. D. S., per la seva relació familiar amb el

perjudicat, n'és el seu cosí, i pel fet d'haver estat acomiadat per l'empresa, a banda de què té reconegut que a la zona de Grau Roig sols hi va treballar en dues o tres ocasions.

Per tot el que s'ha exposat, el Tribunal ha arribat a la plena convicció de que la causa eficient de l'accident fou una mala conducció del treballador accidentat N. M. D. C. M., per una incorrecta manipulació de la màquina, duent la pala carregada i aixecada i, a més a més, no duent posat el cinturó de seguretat. En aquest sentit, el Tribunal pren en alta consideració l'informe del Servei d'Inspecció de Treball i les manifestacions al judici oral de l'Inspector Sr. T. que, preguntat en sa qualitat de pèrit en relació a la causa de l'accident, manifestà dues hipòtesis, la manera de descàrrega i que passés la màquina per damunt de zona ja descarregada. Afegí que no es va proposar cap expedient sancionador, i que només es va fer pel tema de que no es feia ús del cinturó de seguretat.

És cert que l'acusat José M. A. V. C. exercia les funcions de capatàs de l'obra en el moment en què va ocórrer l'accident laboral, i que en aital condició li incumbia les obligacions de permanent vigilància de l'obra, donant les ordres oportunes als treballadors no sols en quant a l'execució de l'obra segons el pla traçat sinó, molt principalment, per l'estricta compliment de les normes de seguretat en el treball. Però quina responsabilitat a títol d'actuació negligent es pot exigir al capatàs que, moments anteriors a l'accident, va tenir cura d'advertir al treballador perquè maniobrava la màquina de manera incorrecta, circulant amb la pala carregada i aixecada. No hi ha lloc, doncs, a apreciar acció u omissió imputable a títol d'imprudència, ni greu ni lleu, a l'acusat J. M. A. V. C., per no haver incorregut en cap infracció del deure objectiu de cura que li corresponia per la seva condició de capatàs de l'obra al torn en que succeí l'accident del dia 25 de febrer del 2009.

CONSIDERANT CINQUÈ. Per tot el que s'ha exposat, procedeix l'absolució de l'acusat J. M. A. V. C. del delictes menor de lesions per imprudència greu que li imputa l'acusació particular.

L'absolució dels tres acusats comporta l'absolució dels responsables civils solidari i subsidiari companyia d'assegurances FIATC i U. G. D'E., respectivament.

CONSIDERANT SISÈ. Atesa l'absolució dels tres acusats, procedeix declarar d'ofici les despeses processals causades.

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts

D E C I D I M :

Absolem els acusats E. F. S., J. M. M. R. i J. M. A. V. C., aquest darrer en rebel·lia processal, del delictes menor de lesions per imprudència greu, declarant d'ofici les despeses processals causades, absolent també als responsables civils solidari companyia d'assegurances FIATC i subsidiari U. G. D'E..

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació, salvat l'acusat J. M. A. V. C., atesa la seva situació de rebel·lia processal, sense perjudici de que pugui, al seu dia, formular recurs d'audiència.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.